

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10105/2022
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранко Луковић, адвокат из ... и туженог-противтужиоца ГГ из ..., чији је пуномоћник Милијана Милутиновић, адвокат из ..., ради утврђења права својине и по противтужби туженог-противтужиоца ГГ из ..., чији је пуномоћник Милијана Милутиновић, адвокат из ... против тужених-противтужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ... и ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранко Луковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3175/21 од 25.02.2022. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3175/21 од 25.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П 324/17 од 17.05.2018. године, која је исправљена решењем тог суда под истим бројем од 06.07.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено је према туженима ББ и ВВ да је тужиља власник са уделом од 1/3 недовршене породичне стамбене зграде, која је сазидана и покривена и налази се на кат. парцели број ... КО ..., по култури ливада 4. класе, површине 10,10 ари, која зграда се састоји од подрума и приземља, димензија у основи 10x10м и наложено је туженима да ово право тужиље признају и трпе. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражено да се утврди према туженом ГГ да је тужиља власник са уделом од још 2/3, а према туженима ББ и ВВ са уделом од још 5/12, на породичној стамбеној згради описаној у ставу првом изреке. Ставом трећим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца и утврђено је према туженима ББ, ВВ и АА да је тужени-противтужилац власник са уделом од 1/2 недовршене породичне стамбене зграде, која је сазидана и покривена и налази се на кат. парцели број ... КО ..., по култури ливада 4. класе, површине 10,10 ари, која зграда се састоји од подрума и приземља, димензија у основи 10x10м и наложено је туженима да ово право туженог-противтужиоца признају

и трпе. Ставом четвртим изреке, одлучено је да ће се о трошковима поступка одлучити посебним решењем.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 3175/21 од 25.02.2022. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Основног суда у Брусу П 324/17 од 17.05.2018. године, која је исправљена решењем тог суда под истим бројем од 06.07.2018. године, у ставовима првом и другом изреке у односу на тужене ББ и ВВ и у ставу четвртог изреке, тако што је ставом другим изреке усвојио тужбени захтев зужиље и утврдио према туженима ББ и ВВ да је тужиља власник са уделом од $\frac{3}{4}$ недовршене породичне стамбене зграде (сазидана и покривена), која се састоји од подрума и приземља, димензија у основи 10x10м, постојећа на кат. парцели број ... КО ..., по култури ливада 4. класе, површине 10,10 ари, што су тужене дужне да јој ово право признају и трпе. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени ББ, ВВ и ГГ да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 120.275,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог-противтужиоца, применом одредбе члана 410. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и оценио да ревизија није дозвољена.

Овај поступак вођен је у предмету Основног суда у Брусу П 324/17 по тужби тужиље АА против тужених ББ и ВВ, као законских наследника њеног покојног супруга ДД и ГГ, ради утврђења права својине тужиље на непокретности стеченој у породичној заједници и по противтужби ГГ против тужиље и тужених, са истим основом. Изреком побијане пресуде, у делу у ком је усвојен тужбени захтев тужиље, тужени-противтужилац није обухваћен, већ се пресуда односи само на тужене ББ и ВВ. Доношењу побијане пресуде, претходила је другостепена пресуда донета 04.10.2018. године, којом је преиначена првостепена пресуда П 324/17 од 17.05.2018. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено њено искључиво право својине на напред описаној непокретности у односу на све тужене а одбијен противтужбени захтев туженог-противтужиоца за утврђење права својине на истој непокретности са уделом од $\frac{1}{2}$. Против ове пресуде, тужени-противтужилац није изјавио ревизију, а поводом ревизије тужених ББ и ВВ, Врховни касациони суд је решењем од 02.06.2021. године укинуо другостепену пресуду од 04.10.2018. године у погледу одлуке о тужбеном захтеву али само у односу на тужене ББ и ВВ, као и у погледу одлуке о трошковима поступка, и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање. Након тога је уследило доношење побијане пресуде. Из наведеног следи закључак, да је о тужбеном захтеву тужиље-противтужене (који је предмет побијане одлуке), у односу на туженог-противтужиоца, већ претходно одлучено правоснажном другостепеном пресудом, па како се побијана пресуда не односи на туженог-противтужиоца у погледу одлуке о главној ствари, то он нема правни интерес за подношење ревизије против побијане пресуде у том делу, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку.

Није дозвољена ни ревизија туженог-противтужиоца изјављена против одлуке о трошковима поступка, садржане у ставу трећем изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да тужени-противтужилац ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може изјавити, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**